

Sygn. akt II KK 187/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2012 r.,
sprawy N. K.
skazanego z art. 280 § 1 k.k.
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt V Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 20 lipca 2011 r., sygn. akt II K [...],

postanowił:

- 1. oddała kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., wyrokiem z dnia 20 lipca 2011 r., skazał N. K. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził na rzecz pokrzywdzonego kwotę 968 zł tytułem naprawienia szkody.

W apelacji od tego wyroku oskarżony N. K. podniósł zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych, kwestionując wadliwą ocenę dowodów z wyjaśnień współoskarżonych i zeznań pokrzywdzonego, i wniósł o uniewinnienie.

Sąd Okręgowy w Ł., wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego:

1. art. 433 § 1 i art. 457 § 3 k.p.k. polegające na pominięciu rozważenia w wyroku odwoławczym wszystkich zarzutów wskazanych w apelacji oskarżonego braku dokładnego wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku dlaczego poszczególnych zarzutów i wniosków nie uznał za zasadne;
2. art. 7 k.p.k., polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów w zakresie oceny wiarygodności wyjaśnień współoskarżonego J. Ł., zeznań pokrzywdzonego i zapisów monitoringu;
3. art. 440 k.p.k. polegające na utrzymaniu w mocy wyroku, w sytuacji gdy biorąc pod uwagę wadliwość orzeczenia pierwszej instancji utrzymanie go w mocy było rażąco niesprawiedliwe.

W konkluzji skarżący wnioskował o uchylenie w całości powyższego wyroku i ewentualnie poprzedzającego go wyroku sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w Ł. wnioskował o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył:

Kasacja obrońcy jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Ł. jednoznacznie przekonuje, że podniesione w apelacji oskarżonego zarzuty zostały przez ten sąd należycie rozpoznane, a następnie wszechstronnie rozważone, do wszystkich istotnych okoliczności i twierdzeń sąd odwoławczy ustosunkował się. Apelacja osobista oskarżonego N. K. sprowadzała się do przeciwstawienia ustaleniom i ocenom sądu pierwszej instancji własnej wersji przebiegu zdarzenia w ramach przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Tymczasem Sąd Rejonowy w K. dokonał pełnej oceny wyjaśnień oskarżonego, wyjaśnień współoskarżonych, zeznań pokrzywdzonego W. K. oraz zapisu z monitoringu sklepu, obszernie i wyczerpująco uzasadniając swoje

stanowisko, co w pełni zaakceptował w ramach kontroli odwoławczej Sąd Okręgowy. W sytuacji, gdy znaczącą część uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego stanowiły rozważania dotyczące prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych, których kwestionowanie stanowiło podstawę zarzutów apelacji oskarżonego, stwierdzić należy że sąd odwoławczy rzetelnie rozpoznał środek odwoławczy, a tym samym nie naruszył przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.

W sytuacji gdy sąd odwoławczy nie przeprowadzał we własnym zakresie postępowania dowodowego, zarzut obrazy art. 7 k.p.k. jest chybiony.

Wbrew sugestiom autora kasacji nie można utożsamiać faktu nie podzielenia zasadności podniesionych w apelacji zarzutów z brakiem ustosunkowania się do zarzutów, ani tym bardziej podnosić na tej podstawie zarzutu naruszenia art. 440 k.p.k. Podnoszenie tych kwestii w kasacji sprowadza się w istocie rzeczy do żądania ponownego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu pierwszej instancji, co w realiach sprawy jest zabiegiem niedopuszczalnym w ramach postępowania kasacyjnego.

Z powyższych względów należało oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną.